N° 19. 1862.

GOES

MIDDELBURGSCHE COURANT.

Donderdag 13 Februarij.

Deze courant verschijnt des dingsdags, donderdags en zaturdags.
Binnen deze gemeente en Vlissingen geschiedt de uitgave den avond te voren ten 8 ure.
De abonnementsprijs per drie maanden is ƒ3, franco per post ƒ3,40.
De inzending van advertentien kan geschieden tot tien ure des morgens.

UITGEVERS:
DE GEBROEDERS ABRAHAMS.

De prijs van gewone advertentien is 22 cent per regel; van huwelijks, geboorte doodbekendmakingen enz. van één tot zes regels ƒ1,50, voor elken regel daarboven 22 cent; met 35 cent zegelregt voor elke plaatsing. De betaling geschiedt kontant.
Buitengewoon groote letters worden berekend naar de plaats die zij innemen

Editie van woensdag avond 8 ure.

BEKENDMAKING.

De commissaris des konings in de provincie Zeeland,

maakt bekend, dat op maandag den 10 maart aanstaande, des middags ten twaalf ure, te Deventer, Haarlem, 's Gravenhage, Zutphen, Venlo, Utrecht en Arnhem, zal worden overgegaan tot de openbare aanbesteding van remontpaarden, te weten:

door de hoofdadministratie van het 1e regement dragonders te Deventer, van dertig paarden;

door die van het 2e regement dragonders te Haarlem, van dertig paarden;

door die van het 3e regement dragonders te 's Gravenhage, van dertig paarden;

door die van het 4e regement dragonders te Zutphen, van dertig paarden;

door die van het 5e regement dragonders te Venlo, van twintig paarden;

door die van het regement veldartillerie te Utrecht, van dertig paarden; en

door die van het regement rijdende artillerie te Arnhem, van dertig paarden;

dat deze aanbesteding niet bij loten of partijën, maar voor het getal paarden *in eens* zal geschieden, zoo als boven is opgegeven; — dat de helft der te leveren paarden vóór of op den eersten mei aanstaande den ouderdom van 48 maanden moet hebben bereikt (met vergunning daaronder vijf- en zesjarige te begrijpen); dat voor de wederhelft paarden tusschen de zestig en twee en zeventig maanden moeten worden geleverd; dat in de voorwaarden van aanbesteding wederom de bepaling is opgenomen, dat een derde gedeelte der te leveren paarden van inlandschen oorsprong moeten zijn.

De gemelde voorwaarden van aanbesteding liggen ter lezing onder anderen ter provinciale griffie van Zeeland te Middelburg.

Middelburg den 10 februarij 1862.

De commissaris des konings voornoemd,
R. W. VAN LIJNDEN.

BINNENLANDSCHE TIJDINGEN.

Middelburg 12 Februarij.

De heer Stratenus heeft zijn verzoek om ontslag ingediend als minister van buitenlandsche zaken ad interim. Naar wij vernemen heeft een verschil met zijne ambtgenooten, dat zich in den ministerraad heeft voorgedaan, daartoe aanleiding gegeven.

De Staats-courant van heden doet mededeeling van een koninklijk besluit, waarbij: 1. aan mr. J. A. ridder van der Heim van Duyvendijke, op zijn verzoek, eervol ontslag wordt verleend als kommissaris des konings in de provincie Zuid-Holland, onder dankbetuiging voor de vele en langdurige diensten, door hem in die betrekking aan Z. M. en den lande bewezen;

2. mr. J. Loudon benoemd wordt tot kommissaris des konings in genoemde provincie.

Ook het parijssche dagblad Le temps mengt zich in den strijd, die tusschen de voornaamste organen der fransche pers gevoerd wordt over de beteekenis van een ministerie Thorbecke en den stand der partijen in ons land. In het nommer van gisteren lezen wij het volgende:

„Sedert eenige dagen leveren Le constitutionnel en La patrie aan het publiek een allervermakelijkst schouwspel: zij verwijten elkander hunne onkunde en hebben beide in dit opzigt volkomen gelijk. Er wordt tusschen deze bladen gestreden over het hollandsche ministerie Thorebeck. Onze haagsche korrespondent heeft het reeds voldoende verklaard: de heer Thorebeck is sedert geruimen tijd het erkende hoofd der vrijzinnige partij in Holland, en indien de laatste ministeries elkander in dat land met eene verwonderlijke snelheid zijn opgevolgd, moet zulks vooral daaraan geweten worden, dat de bijzondere antipathieën van den vorst dezen beletten den minister te benoemen, die door de publieke opinie werd aangewezen. De kroon heeft echter dien tegenstand niet volgehouden. Het thans gevormde kabinet Thorebeck stemt dus met de behoeften en wenschen der natie overeen, hetgeen ten onregte door Le constitutionnel in twijfel wordt getrokken; maar aan den anderen kant vervalt La patrie tot eene even grove dwaling, wanneer zij de anti-revolutionnaire partij in Holland met de ultramontaansche vereenzelvigt. Beide partijen hebben inderdaad vele punten van overeenkomst, maar het gezond verstand zegt ons voldoende dat ultra-protestantsch en ultramontaansch niet woorden van eenerlei beteekenis zijn."

Gelijk uit deze weinige woorden overtuigend blijkt, is Le temps beter dan de overige organen der fransche journalistiek betreffende Hollands toestand ingelicht.

In de heden middag gehouden zitting is uit een door de plaatselijke schoolkommissie voorgedragen dubbeltal ter vervulling eener vakature, bij dat kollegie bestaande, benoemd de heer mr. J. P. van der Bilt. Op de voordragt kwam mede voor de heer B. van der Mandere.

In deze zitting heeft ook de behandeling plaats gehad van het door de kommissie voor de gasaangelegenheden in de vorige vergadering uitgebragt rapport, voorkomende in het raadsverslag in het nommer dezer courant van 4 dezer. Alle daarbij door de kommissie gedane voorstellen zijn met eenparige stemmen aangenomen, zoo dat alsnu aan de firma Robbé en comp. zal worden te kennen gegeven dat, wanneer op de gestelde grondslagen niet binnen eene maand na uitvaardiging van het daartoe strekkende besluit eene overeenkomst is tot stand gekomen, alle onderhandelingen ophouden en in regten tot de ontbinding van het kontrakt met eisch tot schadevergoeding zal worden geprocedeerd.

Gisteren is bij arrest van den hoogen raad verworpen het beroep in kassatie van H. Verseveldt, hoofdonderwijzer der bijzondere school alhier, bij vonnis der arrondissements regtbank van 20 november 1861 veroordeeld tot eene geldboete van f 3, ter zake van het op zijne school toelaten van kinderen beneden de 16 jaren, zonder dat gebleken is dat zij de kinderziekte hadden gehad, of behoorlijk waren gevakcineerd.

Met ingang van 1 januarij jl. zijn bevorderd de werkbazen bij de kalamiteuze polders: M. Bal tot den 1en rang, B. Breas tot den 2den, J. Nieuwdorp en J. Kooreman Johs.z. tot den 3den, J. Krijger, A. Bolier, J. Kooreman Jansz. en J. Kolijn tot den 4den, A. Kuyper en J. M. Koole tot den 5den rang. De 6de rang is, volgens Zr. Ms. besluit van 24 november 1861, opgeheven.

* Wij kunnen uit een zekere bron melden, dat met maart aanstaanden het getal onzer tijdschriften met één zal vermeerderd worden. Om de rigting en de beginselen die het zal voorstaan te teekenen, is het genoeg mede te deelen, dat de heeren Alberdingk Thym en dr. Nuyens leden der redaktie zullen zijn. Het nieuwe tijdschrift zal een gids moeten zijn tot de katolieke opvatting van godsdienst, kunst, letterkunde en staatkunde.

Volgens de Noord-Brabantsche courant worden te Breda als kandidaten voor het lidmaatschap van de tweede kamer genoemd de heeren mr. D. J. M. P. Mulder, lid der gedeputeerde staten van Noord-Brabant; mr. J. H. van Mierlo, regter in de arrondissements-regtbank te Breda en de heer Guljé, fabriekant aldaar.

Het hoofdbestuur van het fonds ter aanmoediging en ondersteuning van de gewapende dienst in Nederland heeft, even als vroeger, eene cirkulaire aan de distrikts-kommissiën gezonden ter aanbeveling van de in dit jaar voor genoemd fonds te houden kollekte. Daarbij wordt tevens herinnerd dat die kollekte niet in de kerken maar aan de huizen der ingezetenen behoort plaats te hebben. De verschillende gemeentebesturen hebben eene ministeriële aanschrijving ontvangen om die kollekte zoo veel mogelijk te bevorderen.

De gezondheidstoestand van H. K. H. prinses Frederik is in zooverre verbeterd, dat H. K. H. jl. zaturdag een bezoek heeft gebragt bij H. M. de koningin en H. M. de koninginmoeder.

Jl. zaturdag heeft de rector-magnificus der hoogeschool te Leiden, prof. A. Kuenen, die betrekking overgedragen aan prof. P. L. Rijke, met het houden eener oratie: de religione Christiana per continuas theologiæ mutationes integra (Over de onveranderlijkheid der christelijke godsdienst te midden van de wisselingen der theologische meeningen).

Men schrijft uit Enschedé aan het Algemeen handelsblad:

„Het aantal zonder werk zijnde fabriek-arbeiders is in de vorige week weder met een paar honderd vermeerderd. De direktie der enschedésche katoenspinnerij heeft het noodig geoordeeld hare etablissementen hier te sluiten (te Almelo blijft nog een in werking). De enschedésche katoenspinnerij heeft eene massa pinkops van no. 5 tot 30 in voorraad. Welligt ten gevolge der hooge prijzen is door de fabriekanten, meest allen aandeelhouders, niets gekocht, ofschoon de prijs weinig verschilt met dien van engelsche spinners. Het beste middel om volslagen gebrek en armoede voor te komen zal wel zijn de arbeiders zoo lang mogelijk aan het werk te houden, al gaat dit met eenige schade gepaard. Volgt er geheele stilstand dan zou de schade veel grooter zijn. Natuurlijk zoekt men naar middelen om, gebeurt dit, de arbeiders zoo veel mogelijk ander werk te verschaffen. Daartoe behoort ook, dat er pogingen aangewend zouden worden of reeds zijn aangewend, ten einde met den aanleg van de spoorweglijn Zutphen-Enschedé een begin te maken. Ieder die echter met deze klasse van menschen bekend is, weet ook wel dat weinige fabriek-arbeiders voor dit werk geschikt zijn. En al ware dit zoo, dan is het getal onzer fabriek-arbeiders die daarvoor gebezigd kunnen worden nog altijd zeer klein. Onze arbeiders-gezinnen kunnen niet enkel bestaan van het loon des vaders, en wat men ook moge zeggen van het physieke en morele nadeel hierdoor aan de kinderen toegebragt, hij kan hunne hulp niet ontberen."

* Uit Haarlem schrijft men ons 10 dezer:

„In der tijd is door het oostenrijksche muzijkkorps, dat zich gedurende eenige dagen, tijdens de nationale tentoonstelling van nijverheid, alhier heeft doen hooren, bij het verlaten van Kenaus stad, aan den burgemeester ter hand gesteld eene gift van f 500, en weinigen tijd later door de heeren E. H. Krelage en zoon alhier f 285, beide „ten behoeve der algemeene armen."

„Daar dergelijke giften steeds onder de verschillende armbesturen in evenredigheid tot het getal hunner armen werden verdeeld, waren deze besturen van meening, dat ook met de hierboven bedoelde giften niet anders zoude worden gehandeld. Zij zagen zich daarin evenwel ditmaal te leur gesteld, vermits burgemeester en wethouders begrepen het geheele montant aan het burgerlijk armbestuur dezer gemeente te moeten ter hand stellen, hetwelk dan ook werkelijk heeft plaats gehad.

„Van de zijde der diakonie-besturen meende men niet te mogen berusten in de bestemming die thans door het dagelijksch bestuur aan: Voor algemeene armen, ontvangen giften gegeven was. *Men wendde zich tot den gemeenteraad*, vervolgens tot gedeputeerde staten dezer provincie, doch bij beiden zonder het gewenschte gevolg. Men kon toch, en met regt, onderstellen, dat het niet in de bedoeling der gevers gelegen kon hebben om met deze gift de stad te baten, en dit zou inderdaad volgens de tegenwoordige bestemming plaats hebben, vermits het burgerlijk armbestuur op zijn verzoek om magtiging tot het houden van bijzondere bedeelingen gedurende den winter voor het ontvangen bedrag van f 785 eene afwijzende beschikking ontving. Om dus van de bedoelingen der gevers met zekerheid kennis te dragen, wendden de kerkelijke armbesturen zich tot den kommandant van voornoemd muzijkkorps, hoofdzakelijk met de vraag: „is het uwe bedoeling geweest om de stedelijke financiën te baten, of is die geweest om armen, zonder onderscheid, dus van alle gezindten, met die gift eenige meerdere ondersteuning te doen genieten?" Was die zelfde vraag vroeger reeds, door de heeren Krelage en zoon, in het voordeel van de stad beantwoord, geheel anders was dit met den kommandant van het oostenrijksche muzijkkorps. Met ronde woorden gaf hij te kennen, dat hij alléén het voordeel van alle armen zonder onderscheid op het oog had gehad, en niet de gemeente Haarlem.

„Met dit antwoord in de hand meenden de armbesturen nog eene poging te moeten aanwenden en wel door eene koninklijke beslissing in deze zaak uit te lokken. Een breed gemotiveerd adres werd thans aan Z. M. opgezonden. Naar ik verneem, is die beslissing thans genomen. De mededeeling daarvan door den minister van binnenlandsche zaken komt in hoofdzaak hierop neder: „Aan het verzoek van de kerkelijke armbesturen kan niet worden voldaan, en men wordt verwezen naar den burgerlijken regter."

„Ondertusschen schijnt de minister, in de begeleidende missive dezer beschikking, niet onduidelijk als zijn gevoelen hebben te kennen gegeven, dat bij dergelijke giften de billijkheid gebood, dat men ook de diakonieën daarin liet deelen.

„Of de kennisneming dezer zienswijze den raad dezer gemeente bewegen zal om van zijn genomen besluit terug te komen betwijfel ik, maar in dat geval geloof ik ook, dat men als zeker kan aannemen, dat de kerkelijke armbesturen alhier den weg van regten zullen inslaan."

Benoemingen en besluiten.

RIDDERORDEN. Benoemd tot ridder der orde van de Eikenkroon de heer Brixhe, schepen van Luik.

BELASTINGEN. Benoemd tot ontvangers der direkte belastingen en akcijnsen: te 's Gravenzande c. a. (gemeenten Monster, 's Gravenzande en Naaldwijk) de heer S. Bakker, thans in de zelfde betrekking te Oudenbosch; en te Groningen

de heer C. J. Stakman, thans ontvanger der direkte belastingen en akcijnsen te Nieuwer-Amstel c. a.

Marine en leger.

Volgens kennisgeving van den minister van marine zal in de tweede helft der maand mei bij de direktie der marine te Amsterdam een vergelijkend examen plaats hebben van jongelingen, die als stuurmans leerling in 's rijks zeedienst wenschen aangenomen te worden. Een tiental plaatsen is slechts beschikbaar. Verzoeken om toelating tot dat examen moeten vóór 30 april aan den minister van marine worden ingezonden; terwijl alleen zij die geboren zijn in de jaren 1846, 1847 of 1848 in aanmerking kunnen komen.

Gemengde berigten.

Dezer dagen is te 's Gravenhage in hechtenis genomen een persoon die in den laatsten tijd in verschillende dagbladen aankondigingen deed plaatsen, onder aanbod van betrekkingen tegen hoog salaris; zij die daarop schreven werden uitgenoodigd gelden of coupons aan zeker adres toe te zenden in afwachting van een nader antwoord, dat echter nimmer volgde. — Even als in 1851, zullen bij de londensche tentoonstelling weder twee kompagnieën genie bij het ontpakken der goederen tegenwoordig zijn. — Te Warschau, waar tegenwoordig geen ketelmuziek meer geoorloofd is, is het thans mode geworden aan gehate personen brieven in massa toe te zenden, waarin alleen staat geschreven „miaauw." — De postkar tusschen Neustadt en Oppelu is vóór eenige dagen door vier mannen in een bosch aangehouden. Nadat zij den postiljon aan een boom hadden gebonden, namen deze lieden alle brieven benevens 5000 thalers uit het karretje. Alleen een gedeelte der brieven is later in het bosch terug gevonden. — De voetbode tusschen Heteren en Arnhem is, ten gevolge van den hoogen stand van het water tegen den dijk, daarin gevallen en verdronken. — Op eene verkooping van schilderijen te Parijs werd eene kleine schilderij van Greuze, na voor een geringe som te zijn ingezet, ten slotte aan een engelschman verkocht voor niet minder dan 6,200 franks. Een portret van Raphaël ging 7,500 en een Titiaan slechts 1,520 franks. — In mei en junij zal te Groningen weder een tentoonstelling worden gehouden van schilderijen van levende nederlandsche schilders. — Zekere F. de W., winkelier en herbergier in de Noordstraat te Hontenisse, is dezer dagen met stille trom verhuisd, onder voorwendsel van naar Antwerpen op reis te gaan. Zondag heeft eene geregtelijke verzegeling plaats gehad, terwijl uit alles blijkt dat hij een aanzienlijk deficit achterlaat. — Den 6 dezer vervoegde zich bij den officier van justitie te Zwolle een persoon die tot eene maand gevangenisstraf veroordeeld was. Hij verzocht of het niet mogelijk was de straf alleen des nachts te ondergaan, daar zijne bezigheden hem niet veroorloofden zich des daags van huis te begeven. — Te Zwolle heeft men een onderzoek ingesteld naar de hoedanigheid der melk, die aldaar ten verkoop werd aangeboden. Men heeft bevonden dat 30 kannen 8 a 9 kannen water bevatten. — Een der grootste slangen der zoölogische tuinen te Londen heeft dezer dagen omstreeks 100 eijeren gelegd.

Burgerlijke stand.

Middelburg.

Eerste huwelijksafkondiging den 9 dezer: J. W. Kole, jm. 31 j. met J. E. Bal, jd. 29 j. H. J. A. Klijberg, jm. 28 j. met J. H. C. Larsen, jd. 22 j. L. de Bruyn, weduwn. 55 j. met J. de Jong, jd. 47 j. W. P. de Konink, jm. 25 j. met A. P. van den Ende, jd. 26 j. C. C. E. Hamers, weduwn. 38 j. met A. M. Smit, jd. 37 j.

Vlissingen, van 1 tot 8 februarij.

Gehuwd: J. Pleyte, jm. 27 j. met A. P. Hollen, jd. 27 j.

Bevallen: A. M. Vader geb. Brand, d. N. J. J. Dommisse geb. Bilheimer, z. A. J. Bomer geb. de Kok, z. C. J. Corveleyn geb. Bos, z. J. Brandenburg geb. Tabbernée, d. W. Le Roij geb. Schout, z. W. G. Goeree geb. de Borst Verdoorn, z. (doodgeb.) M. Bakker geb. Barendsen, z. (doodgeb.) S. M. Thomasse geb. Fleurbaay, z. (doodgeb.).

Overleden: A. J. Riemens, d. 20 j. M. A. Smit, d. 6 m. W. P. Amadio, d. 3 j. A. J. Clowting, d. 3 j. M. J. Meeusen, vrouw van W. Weijermans, 78 j. J. Schroevers, jm. 21 j.

Goes, van 1 tot 8 februarij.

Bevallen: K. A. Kolenbrander, geb. de Leeuw, z. E. de Jonge, geb. Brouwer, d. M. Tierie, geb. Allaert, d.

Overleden: J. Kramer, man van C. Laven, 42 j.

Zierikzee, van 1 tot 8 februarij.

Bevallen: M. Klaasse, geb. Blok, z. M. Telle, geb. Rut, z. L. van der Voois, geb. van der Baars, z. A. Bastiaanse, geb. Smits, d. M. de Graaf, geb. de Winter, d.

Overleden: M. Hack, z. 9 j. L. Verdoorn, vrouw van A. J. Wierikx, 26 j. M. van Dongen, wed. J. de Rijke, 85 j. M. Kooijman, man van M. L. van der Reydt, 25 j.

In de registers van den burgerlijken stand zijn gedurende het jaar 1861 ingeschreven:

Te *Middelburg*, gehuwd 115 paren;

geboren 469 kinderen, 238 van het mannelijk en 231 van het vrouwelijk geslacht;

levenloos geboren 33 kinderen, 18 mann., 15 vrouwelijke;

overleden 323 personen, 159 van het mannelijk en 164 van het vrouwelijk geslacht.

Te *Vlissingen*, gehuwd 84 paren;

geboren 388 kinderen, 207 van het mannelijk en 181 van het vrouwelijk geslacht;

levenloos geboren 23 kinderen;

overleden 273 personen, 152 van het mannelijk en 121 van het vrouwelijk geslacht.

Hiervan zijn elders overleden 16 personen.

Te *Veere*, gehuwd 8 paren;

geboren 41 kinderen, 12 van het mannelijk en 29 van het vrouwelijk geslacht;

levenloos geboren 3 kinderen;

overleden 50 personen, 20 van het mannelijk en 30 van het vrouwelijk geslacht.

Hiervan behoorden 2 personen elders tehuis.

Te *Goes*, gehuwd 50 paren;

geboren 266 kinderen, 138 van het mannelijk en 128 van het vrouwelijk geslacht;

levenloos geboren 11 kinderen, 5 mann., 6 vrouwelijke;

overleden 166 personen, 86 van mannelijk en 80 van het vrouwelijk geslacht.

Hiervan zijn elders overleden 9 personen.

Te *Zierikzee*, gehuwd 71 paren;

geboren 292 kinderen, 148 van het mannelijk en 144 van het vrouwelijk geslacht;

levenloos geboren 11 kinderen, 3 mann., 8 vrouwelijke;

overleden 162 personen, 70 van het mannelijk en 92 van het vrouwelijk geslacht.

Hiervan zijn elders overleden 4 personen.

Naar den ouderdom bij het overlijden was het getal der ingeschrevenen

TE:	ben. 1 jaar	van 1—5	van 5—10	van 10—15	van 15—20	van 20—25	van 25—30	van 30—35	van 35—40	van 40—45	van 45—50	van 50—55	van 55—60	van 60—65	van 65—70	van 70—75	van 75—80	van 80—85	van 85—90
Middelburg	91	21	3	4	4	[illegible]	7	11	15	10	15	14	14	24	24	27	14	7	2
Vlissingen	79	45	10	4	5	[illegible]	10	5	7	14	8	10	6	18	7	12	11	9	2
Veere	15	4	2	1	[illegible]	[illegible]	1	—	2	1	—	2	1	1	1	4	4	1	—
Goes	60	22	4	5	6	3	7	1	1	10	6	5	10	4	8	4	1	6	3
Zierikzee	54	21	5	4	4	2	7	2	3	5	8	4	7	4	9	9	6	1	—

Verkoopingen en aanbestedingen.

Jl. maandag is alhier ten verkoop aangeboden een huis en erve, zijnde eene broodbakkerij, staande in de Heerenstraat, wijk H no. 170. Verkocht voor f 1400.

Gemeenteraad van Goes.

Zitting van 5 februarij.

Afwezig de heer de Knokke van der Meulen, uitlandig.

De notulen der vorige vergadering zijn gelezen en gearresteerd.

De voorzitter wijdt in de eerste plaats een woord aan de beide in de vorige maand overledene raadsleden, de heeren van den Bosch en Hochard, die met onkreukbare eerlijkheid, zoo veel in het belang der gemeente hebben verrigt en waaraan deze raad zoo veel heeft verloren.

Tot leden van het stembureau bij de aanstaande verkiezing van een lid op den 26 dezer, in plaats van den heer van den Bosch, worden benoemd de heeren Kakebeeke en Soutendam; tot plaatsvervangers de heeren van de Putte en van Voorst Vader.

De voorzitter stelt aan de orde, de door gedeputeerde staten gedane vraag: „of de raad bereid is op zijn besluit tot opheffing der kamer van koophandel terug te komen?" waarover in de vorige vergadering de stemmen hebben gestaakt. Daar hierover andermaal eene staking van stemmen plaats heeft, wordt volgens de bepaling van het reglement van orde, de vraag geacht ontkennend te zijn beantwoord en, mitsdien het besluit tot opheffing bekrachtigd.

De rekening der leenbank over 1861 en die der gildenfondsen worden zonder diskussie gearresteerd.

Wordt gelezen een verzoekschrift van de beide korenmolenaars alhier, om vermindering te erlangen in de door hen aan de gemeente betaald wordende jaarlijksche cijns, op grond van het bezwarende eener opbrengst van f 150 bij de dagelijks toenemende konkurrentie.

Burgemeester en wethouders stellen voor het verzoek af te wijzen, daar de beide korenmolenaars eerst in den jongsten tijd eigenaren zijn geworden en zij dus geheel met de bezwaren bekend waren die op hun eigendom rustten.

Hiermede heeft de raad zich na eenige diskussie vereenigd.

Mede wordt gelezen een verzoekschrift van den heer J. J. van den Broeke, om den door hem op erfpacht bezeten grond naast de gasfabriek te koopen, tegen 25 maal het bedrag van de nu betaald wordende erfpacht, die nog 97 jaren loopt.

Burgemeester en wethouders stellen voor op dit verzoek afwijzend te beschikken op grond dat 1. de erfpachter tot nog toe de voorwaarden der uitgifte niet vervult, en 2. omdat de nabijheid der gasfabriek het onraadzaam maakt van dit grondbezit af te zien.

Overeenkomstig het voorstel van burgemeester en wethouders wordt besloten.

Aan de hulponderwijzeres op de fransche school voor meisjes, den hulp onderwijzer op de fransche school voor jongens en dien op de openbare school der 1e klasse, wordt op hun verzoek eervol ontslag verleend en gelijk ontslag met mei aan den hulponderwijzer op de school der 1e klasse, uit hoofde die jongeling dienstpligtig milicien is en met april in dienst zal gesteld worden.

De raad besluit tot het doen van eenige onvoorziene uitgaven: 1. om de Ganzepoort en aangrenzend pakhuis van den heer van der Hoek af te breken en aan dien heer f 800 tot schadevergoeding toe te staan; en 2. om den agent van policie J. Maartense eene gratifikatie te geven van f 25 voor zijne edelmoedige pogingen tot redding van een drenkeling.

Eindelijk wordt nog gelezen een brief van gedeputeerde staten, waarbij de raad uitgenoodigd wordt, de raadsbesluiten waarbij aan de garancinefabriekanten voor het vervoer van hun met zwavelzuur bezwangerd water, vrijdom van sas- en havengeld is toegestaan, in te trekken, daar de minister die anders, als in strijd met de wet, aan den koning ter vernietiging zou moeten voordragen.

Op voorstel van burgemeester en wethouders besluit de raad, de besluiten te handhaven, als zijnde niet strijdig met de wet; zoo dat de beslissing van den koning zal worden afgewacht.

Het weeghuis in het openbaar voor f 525 verkocht zijnde, en wel f 275 beneden de raming, besluit de raad dien verkoop goed te keuren, daar geen hoogere prijs te bedingen is.

Voorts zijn eenige ingekomen stukken medegedeeld en daarna wordt de vergadering gesloten.

BUITENLAND.

Algemeen overzigt.

Niet alleen te Florence, ook te Genua heeft ll. zondag eene groote manifestatie plaats gehad, onder de kreten „Leve Rome als hoofdstad met Victor Emmanuel als koning!" Te Milaan werd eene dergelijke manifestatie voorbereid. Maar het gemeentebestuur in tijds van de plannen onderrigt, heeft eene proklamatie uitgevaardigd, waarin gezegd werd dat het italiaansche volk geene manifestatiën op de openbare pleinen behoeft te baat te nemen om zijn wil kenbaar te maken. Het gemeentebestuur geeft [illegible] aan de milanezen den raad van hun grondwettig regt gebruik te maken door onderteekening van het volgende protest: „In den paus het hoofd der kerk eerbiedigende, erkennen wij te Rome, Italies hoofdstad, slechts één koning: Victor Emmanuel." Dit protest is met ontelbare handteekeningen voorzien. Ook te Napels heeft zich de volksgeest krachtig, maar luidruchtiger dan te Milaan, in zijne afkeerigheid van het wereldlijk gezag des pausen doen kennen. Twee maal in acht dagen vloeide de menigte in de Toledostraat te zamen, riep Rome tot hoofdstad van Italië, uit en bragt in het voorbijgaan van het fransche konsulaat door haar gejuich hulde aan de bevrijders der volken. Zelfs te Rome zijn, vooral in de schouwburgen, demonstratiës beproefd, welke echter met behulp der fransche gendarmes werden belet, terwijl door de pausselijke policie eenige gewapende napolitanen, die in de nabijheid van koning Frans rondzwierven, gevat zijn. — Onder „Italië" vinden onze lezers in dit nommer eene merkwaardige beschrijving van den aard dezer demonstratiën.

De heer John Lemoinne bespreekt andermaal in het Journal des débats het romeinsche vraagstuk, thans naar aanleiding van de met het hof van Rome gewisselde stukken, welke dezer dagen aan de wetgevende kamers zijn overgelegd. Wie met het karakter van den tegenwoordigen paus bekend is, zegt de schrijver, weet ook dat men van hem geene schikking verwachten kan; de herinnering zelfs aan zijn vroegere liberale zwakheden is voor hem eene reden tot wroeging. Echter mogt men steeds van de toekomst eene gunstige oplossing blijven hopen. Maar nu wil men ook de toekomst aan banden leggen, want de kardinaal Antonelli zegt duidelijk: „De heilige vader zal geene enkele koncessie doen; het konklave heeft geen regt ze te verleenen en een volgende paus kan er evenmin toe overgaan." Ziedaar wat men onafhankelijkheid der kerk noemt! Wanneer men den kardinaal zoo hoort spreken, zou men dan niet meenen dat het pausselijk grondgebied, zoo als het nu bestaat, uit den hemel ware nedergedaald, nooit veranderingen had ondergaan en geen einde zal nemen? Van alle voorstellen tot bemiddeling betoont de paus zich af keerig. Rome is meer beangst voor twijfelachtige vrienden dan voor openlijke vijanden, en ziet nog liever den vijand voor de muren dan opregte verdedigers in de hoofdstad. Die stelling is echter gevaarlijker naar mate zij onwrikbaar wordt verdedigd, terwijl zij ontstaan is uit denkbeelden die aan elke diskussie ontsnappen. Laat ons onbeschroomd het juiste woord uitspreken: er zijn billijke, wettige zaken die slechts door omwenteling kunnen worden tot stand gebragt. Daartoe behoort de bevrijding van Italië. Toen Italië zuchtte onder het verfoeide juk der oostenrijkers, vroeg het teregt, niet een beter bestuur, maar geheele verwijdering; aan toenadering viel niet meer te denken. Hetgeen voor Lombardije waar was, heeft zijne beteekenis niet verloren ten opzigte der ongelukkige provincie welker naam op aller lippen is, en zal waar blijven tot dat alle rekeningen vereffend zijn, tot dat de laatste vreemdeling naar zijn vaderland is wedergekeerd. Aan die zijde is de oplossing gemakkelijk. Maar, we bekennen het, ten aanzien van Rome doen zich meerdere bezwaren voor. Echter twijfelen wij niet aan eene oplossing. Langs den weg der zedelijke overtuiging is alles te vergeefs beproefd. Frankrijks minister van buitenlandsche zaken zegt teregt, dat door den natuurlijken loop der omstandigheden de zaken van het hart naar een ander gebied, dat der rede worden verplaatst, en dat de staatkunde wordt gedrongen zich op het laatste terrein te doen gelden. De vraag die zich thans voordoet is deze: of de paus bij de regeling zijner verhouding tot de nieuwe orde van zaken op het schiereiland de zelfde onbuigzaamheid zal blijven toonen, die men hem in de zaken der kerkleer niet betwisten zal? Maar de paus verstaat de taal der staatkunde niet; de sekretaris van staat kan steeds ten antwoord geven: „Wij plaatsen ons niet op uw standpunt." Daarom zal het romeinsche vraagstuk den zelfden loop nemen als het oostenrijksche; want ten deze is het hof van Rome revolutionnair, en het zal voor de gevolgen zelf verantwoordelijk zijn. Dit — zoo eindigt de heer Lemoinne — is het eenige wat het „gele boek" ons leert.

Uit Alexandrie zijn te Parijs ongunstige berigten ontvangen aangaande den stand der werkzaamheden aan de landengte van Suëz. Er moet gebrek aan werklieden zijn, daar de onderkoning, die onder invloed van Engeland staat, weigert de fellah's in dienst te stellen. Parijssche berigtgevers doen het voorkomen als of de onderkoning van keizer Napoleon meer openlijke aanmoediging begeerde, ten einde aan Engelands bemoeijingen weerstand te kunnen bieden.

Volgens de Daily news, het orgaan van graaf Russell, zou Engeland zich aan het verbond der drie mogendheden onttrekken, indien Frankrijk aan de mexikanen eene regering mogt willen opdringen. Het engelsche gouvernement zou de gevolgen eener mogelijke transaktie met Oostenrijk, waarbij de troon van Mexiko als eene vergoeding voor den afstand van Venetië zou worden aangeboden, alleen ter verantwoording van Frankrijk laten.

Dat werkelijk een dergelijk plan door Napoleon III beraamd wordt krijgt meer en meer waarschijnlijkheid. Ook het hamburgsche dagblad Börsen Halle erkent thans dat er vertrouwelijke onderhandelingen hebben plaats gehad tusschen Oostenrijks minister van buitenlandsche zaken en de heeren de Gramont en Bloomfield, de gezanten van Frankrijk en Engeland. Dit blad doet opmerken dat Engeland van de

kandidatuur van den aartshertog Maximiliaan afkeerig schijnt en, dat de houding dier natie het oostenrijksche kabinet wel tot omzigtigheid mag aansporen, bij eene schikking waartoe ook keizer Frans Jozef niet gunstig gezind is.

De oostenrijksche dagbladen verbazen er zich over dat de kandidatuur van aartshertog Maximiliaan nog niet van officiële zijde is gelogenstraft geworden. De Ost-Deutsche-Post kan ter naauwernood besluiten „om een plan te bespreken, hetwelk van den aanvang af door de oostenrijksche pers als hersenschimmig en strijdig met de belangen des volks is beschouwd geworden." Oostenrijks geestdrift zal dus den aartshertog-pretendent niet vergezellen. Zal hij eene vergoeding vinden in de toegenegenheid van zijne mexikaansche onderdanen? Zulks mag betwijfeld worden. De tegenstand van den president Juarez zal wel worden gebroken, al verzamelt hij dertig duizend man nationale garden onder de wapenen; maar de europesche magten zullen waarschijnlijk geen blijvenden roem inoogsten bij het opdringen van een goevernement hunner keuze aan de mexikaansche natie.

De keizer van Oostenrijk heeft vijftien nieuwe pairs benoemd, hetgeen beschouwd wordt als een nieuwe waarborg voor het behoud der konstitutie van februarij 1861.

Te Pesth hebben een groot aantal personen, tot vertegenwoordigers der stad benoemd, geweigerd hunne betrekking waar te nemen. Deze gebeurtenis heeft algemeen groot opzien gebaard, en het weener dagblad Die Presse geeft er de volgende uitlegging aan. Men heeft in geenen deele te doen met heethoofden; maar de personen, die voor de vervulling van hun post terug deinzen, zijn rustige burgers, die niets liever wenschen dan vrede en orde. Zij vinden zich, als onafhankelijke lieden, diep gekrenkt door de wijze waarop zij benoemd zijn. Men heeft eenvoudig de lijst hunner namen in het officiële dagblad geplaatst en hun dit, vergezeld van eene instruktie, toegezonden. Bovendien bevat hunne instruktie bepalingen die noodwendig wantrouwen moeten opwekken; dit is vooral het geval met de voorschriften omtrent de wijze waarop de verkiezingen moeten plaats hebben.

Een berigt in onderscheidene dagbladen voorkomende, volgens 't welk de magyaarsche landdagen weder zouden bijeen komen, wordt door de Correspondance Havas nadrukkelijk tegen gesproken. De gemoederen zullen eerst volkomen tot bedaren moeten komen. Echter valt het niet te ontkennen dat ten gevolge van de krachtige militaire maatregelen, de belastingen in Hongarye thans geregeld worden opgebragt.

In het engelsche parlement hebben de beraadslagingen nog voor een groot deel betrekking op den oorlog in Amerika en de verwikkelingen, welke zich onlangs met Engeland hebben voorgedaan. De heer Cobden kondigde maandag avond in het lagerhuis een wetsontwerp aan op het zeeregt en zijn invloed op de regten der oorlog voerende staten, zoo wel als van de onzijdige. In het hoogerhuis verklaarde graaf Russell dat de blokkade der Zuidelijke staten door de marine der Noordelijke, *zich ter lengte van drie honderd mijlen langs de kust* uitstrekt. Hij haalde eene mededeeling aan van den heer Mason, volgens welke 600 schepen de blokkade hadden geschonden. De heer Mason had noch de namen, noch den tonnen-inhoud der schepen kunnen opgeven. Indien het dus, zoo als men vermoedde, slechts kleine vaartuigen waren, kan men niet zeggen dat de blokkade werkelijk verbroken is.

De dagbladen van New-York melden dat de verbondene mogendheden bij de bevolking van Mexiko zeer slecht ontvangen worden. Zij zouden bij alle inwoners eene vijandige gezindheid ontmoeten. Ten gevolge van oneenigheid, die zich tusschen een fransch en spaansch regiment vertoonde, zouden de fransche troepen te Tampico ontschepen, niettegenstaande men daar tegenstand verwachtte. De engelschen zouden Matamoras aanvallen. Er wordt in genoemde dagbladen veel ophef gemaakt van naijver tusschen de troepen der drie mogendheden.

Vereenigde Staten.

De laatste berigten door het agentschap van Reuter medegedeeld, zijn van New-York 28 januarij, en luiden als volgt:

De maritieme en militaire expeditie onder bevel van den generaal Burnside, zamengesteld uit 25 oorlogsvaartuigen, is te Hatteras aangekomen. Het meerendeel dier vaartuigen is reeds de straat van Pemlico gepasseerd De zuidelijken maken groote toebereidselen om het oprukken der noordelijken naar Norfolk te beletten. De noordelijken hebben op nieuw eenige schepen laten zinken in een kanaal dat toegang heeft tot de haven van Charleston. De new-yorksche dagbladen verdedigen dien maatregel en zeggen, dat er niet één bewijs is dat men de schepen na den oorlog niet naar boven kan halen. Zij beweren voorts dat de europesche bladen zich hiertegen verklaren, alleen om een voorwendsel te kunnen vinden tot interventie.

De Evening post verzekert dat de minister van oorlog instruktiën heeft gegeven aan generaal Lane om de slaven mede te nemen en ze in zijne militaire operatiën tegen den vijand te bezigen.

Twee divisiën van het Noordelijke leger rukken op naar Springfield. Op Savannah wordt spoedig een aanval te gemoet gezien.

Polen.

Wij hebben reeds in een vorig nommer van het dokument gesproken, hetwelk door het russische goevernement is openbaar gemaakt, en waarin Bialobrzeski verklaart dat hij de kerken heeft doen sluiten, enkel ten einde het zingen van onkerkelijke liederen te voorkomen. De poolsche korrespondenten houden zich overtuigd dat deze verklaring óf door het russische goevernement is verzonnen, óf aan den gemartelden, ter dood veroordeelden en thans in de gevangenis smachtenden prelaat is afgeperst. De russische administratie is gewoon tot zoodanige hulpmiddelen in benarde omstandigheden hare toevlugt te nemen. Gansch anders dan in bedoelde verklaring sprak Bialobrzeski, toen hij aan graaf Lambert berigtte de kerken te hebben doen sluiten, omdat de troepen haar ontheiligd, er gedurende 24 uren 2000 menschen, zonder voedsel, zonder zich om hunne behoeften te bekommeren, opgesloten, en ze eindelijk met vuistslagen en geweerkolven er uit gedreven hadden.

Frankrijk.

De dagbladen der fransche zeehavens, voornamelijk die van Havre, ijveren, en teregt, met groote verbittering tegen de geweldenarijen welke in de laatste tijden door twee kapers uit de afgescheidene staten van Noord-Amerika, thans de europesche zeeën doorkruisende, bedreven worden. Zij pleiten voor de wijsheid van het parijsche kongres, hetwelk de kapervaart wilde afgeschaft zien en wijzen voorts op de groote gevaren waarmede de kapervaart schuldigen en onschuldigen, oorlogvoerende en onzijdige natiën bedreigt. Het regt om vijandelijke ladingen en schepen zich toe te eigenen is aan zekere bepalingen onderworpen, daar de roof door een regtbank moet worden goedgekeurd. Maar het gezond verstand zegt ons dat kapers zich aan dergelijke beperkingen liefst onttrekken. Tot de tanden gewapend schuilen zij achter een kaap, bij den uitgang van een zeeëngte, en werpen zich, gelijk roofvogels, op iederen koopvaarder, die onder hun bereik komt, zonder te vragen of scheepskapitein en eigenaar wel het eerste woord weten van den strijd, die hun een voorwendsel tot stelen schenkt. Het is hun enkel om roof te doen: wie kan ons de zekerheid schenken dat de Sumter of de Nashville, op een heerlijke prooi belust, niet eenige engelsche en fransche schepen aangerand, ten einde hun misdaad te verbergen de ekipage tot den laatsten man vermoord en de bodems zelve doen zinken hebben? In één woord, er dient een krachtig beroep gedaan te worden op de europesche mogendheden, opdat deze de oogen openen voor de gevaren van den toestand, maatregelen beramen om die in het vervolg te voorkomen en de amerikaansche kapers eenvoudig als zeeroovers bejegenen, welken naam zij inderdaad verdienen te dragen. Zie daar in korte trekken de redenering van de dagbladen der fransche zeehavens. Zij, die hunne bezittingen of bloedverwanten *aan de zee hebben toevertrouwd, zullen het gewigt* van zoodanig protest tegen de kaperij het best gevoelen. Ook Holland telt vele schepen die geroofd, en vele zeevarenden, die vermoord kunnen worden.

— Gansch Frankrijk wijdt thans zijne aandacht aan de maatregelen, welke door den slimmen minister Fould beraamd en ten uitvoer gebragt worden ten einde in den dringenden nood der benarde schatkist te voorzien. Aan verhooging der vlottende schuld viel niet meer te denken, daar de staat gevaar liep geheel zijn krediet te verliezen. Het wetgevende ligchaam heeft dus met eene zegevierende meerderheid het voorstel der konversie van de 4½ pct. aangenomen. Gelijk men weet, wil het goevernement geen gedwongen, maar vrijwillige konversie, en zullen de renteniers 20 dagen tijd hebben om zich te bedenken of zij het aanbod hun gedaan aannemen dan wel verwerpen moeten. Deze konversie heeft tot doel eene vermeerdering van het kapitaal, waarvan de staat rente zal betalen. Ieder, die er aan deel wil nemen, zal den zelfden interest als vroeger ontvangen, maar zijne 4½ pct. papieren zullen tegen 3 pct. papieren worden ingewisseld. Daar evenwel dit laatste soort van papieren, om algemeen bekende redenen, betrekkelijk eene hoogere waarde bezit dan het eerste soort, is het billijk dat de fondsenhouder, die beter papieren ontvangt, het goevernement door bijbetaling van eenige procenten schadeloos stelt. Deze bijbetaling zal des te ruimer zijn, naarmate de houders van 4½ pct. gereeder in den maatregel van het goevernement toestemmen. Het goed gevolg der onderneming hangt dus geheel van den goeden wil der renteniers af. De uitkomst zou volkomen zijn, indien alle houders van 4½ pct. aan de konversie hunne goedkeuring schonken; in dat geval toch zou de prijs der 3 pct. voor het oogenblik zoo hoog kunnen stijgen, dat het goevernement, overeenkomsig zijne bedoeling eene bijbetaling van 8 franken zou kunnen eischen. *Op de beurs echter vermoedt men dat de bijbetaling niet* minder dan 4 en niet meer dan 6 franken zal bedragen. De uitkomst zal leeren wat hiervan zij.

— Enkele dagbladen beweren dat de fransche regering weder strenge maatregelen neemt tegen de jesuiten en dominikanen, en dat de spanning tusschen de regering en de geestelijkheid met iederen dag erger wordt. Aan pater Minjard, die ten vorigen jare zoo veel opgang maakte, zou het prediken in de kerken verboden zijn.

Turkye.

Men herinnert zich dat de gansche europesche pers eenigen tijd geleden met gejuich de troonsbeklimming van den tegenwoordigen turkschen sultan begroette. Ald-ul-Aziz schenkt ons iederen dag een nieuw bewijs dat hij deze hulde niet verdiende en volstrekt ongenegen is om in zijn land de hervormingen en vrijheden in te voeren, die men met vreugde verbeidde. *Wij willen slechts een enkel staaltje geven van* zijn regeringsbeleid, hetwelk, ofschoon op zich zelf beschouwd, alleraardigst en belagchelijk, ons voldoende inlicht aangaande het karakter van den Grooten heer. Een oud gebruik verbood om het paleis van den sultan te paard of met een geopende parapluie voorbij te gaan. Deze dwaze bepaling was langzamerhand in onbruik geraakt. Thans echter is zij op nieuw ingevoerd. Waarschijnlijk zeggen de raadslieden van den sultan hem, dat hij zich aldus door zijne onderdanen moet doen aanbidden.

Italië.

In eene van zijne depeches aan de Thouvenel, geeft de markies de Lavalette in deze termen van een onderhoud verslag, hetwelk hij met den kardinaal Antonelli gehad heeft: „Valsch is de bewering, zeide de sekretaris van staat, dat er tusschen den heiligen vader en Italië geen overeenstemming zou heerschen. De paus moge met het turijnsche kabinet gebroken hebben, maar er bestaat tusschen hem en Italië de beste verstandhouding. Zelf italiaan en het hoofd der italianen, deelt hij van ganscher harte in het leed, hetwelk Italië treft, en in de beproevingen die der italiaansche kerk worden opgelegd."

„Het schijnt evenwel, zegt het Journal des débats met het oog op deze verklaring, dat de voornaamste steden van Italië met elkander zijn afgesproken om de woorden van Antonelli zoo krachtdadig mogelijk te logenstraffen. Na de groote manifestatie te Florence, waaraan, volgens sommige korrespondenties, wel 15,000 personen, tot alle klassen der maatschappij behoorende, hebben deel genomen, ontvangen wij weder heden het eerste telegrafische berigt van eene dergelijke volksbeweging, welke te Genua heeft plaats gegrepen onder de leuze: Rome zij onze hoofdstad! leve Victor Emmanuel!"

Het dagblad Le temps deelt ons voorts eenige merkwaardige bijzonderheden mede aangaande het karakter van deze italiaansche manifestaties. In niets gelijken zij op een oproer. Met muziek en vaandels doorkruist het volk de straten onder bovengenoemde kreten. Ieder gild van werklieden heeft zijn eigen standaard. De romeinsche uitgewekenen vertoonen op hunne banier eene wolvin, de venetiaansche den leeuw van St. Marcus en een floers. Alle huizen zijn met vlaggen versierd. De menigte trekt het fransche konsulaat voorbij onder luidruchtige toejuichingen en de kreten: Leve Frankrijk, beschermer der nationaliteiten! Zien wij hier de onvermoeide geestdrift van volwassen kinderen? Neen, maar deze opgewondenheid van het italiaansche volk bewijst dat het zich één gevoelt en dat geen kracht der wereld voldoende zal zijn om het op den duur te verdeelen. Ziedaar eene eenvoudige waarheid, welke de staatslieden wel kunnen voorbij zien, doch onmogelijk te niet doen. Garibaldi toont zich in dit opzigt wijzer dan de wijsste der politici.

— Meermalen hebben we de getuigenis van den napelschen korrespondent van het Journal des débats aangehaald, om te doen zien dat de ligtingen voor het leger in de zuidelijke provinciën van Italië niet alleen in de beste orde bijeen komen, maar dat er onder de jongelingen een zeer goede gezindheid bestaat. Thans lezen wij een berigt in Le constitutionnel, dat de beweringen in het Journal des débats volkomen bevestigt. Alle rapporten — wordt daarin gezegd — spreken met volkomen eenstemmigheid over den voortreffelijken geest, waarmede de rekruten bezield zijn, en over de geringe moeite die het kost hen onder goede discipline te brengen.

MENGELINGEN.

De tijdspiegel en graaf Cormenin.

Met brandende nieuwsgierigheid sloegen wij gister het februarij-nommer van De tijdspiegel op bladz. 172 open. Zoo zoudt ook gij gedaan hebben, lezer, tenzij gij, hetgeen niet te hopen is, met een treurig lakonisme gedurende de laatste maanden den parlementairen strijd van onze o zoo welsprekende, hoffelijke volksvertegenwoordigers en ministers uwer aandacht ganschelijk onwaardig hebt gekeurd. Een artikel in De tijdspiegel, getiteld: Onze vertegenwoordiging! — Onze vertegenwoordiging! we meenden dus iets te zullen lezen, hetgeen op onzen hedendaagschen toestand bijzonder toepasselijk is. Maar de schrijver van bedoeld artikel hielp ons *spoedig uit den droom. Reeds op de eerste bladzijde zegt hij* in eene noot, dat zijne schetsen zijn „naar een oud, beroemd fransch model." Wij dachten terstond aan den ouden Montaigne, aan den grijzen Rabelais, aan Frankrijks middeleeuwsche troubadours of aan zijn dichters en historieschrijvers van la renaissance. Alweder de plank misgeslagen! Spoedig bleek ons dat hier geen schim der oudheid tot ons sprak. Die levendige taal, die puntige stijl waren ons niet vreemd. Veel kunnen wij aan De tijdspiegel vergeven; zelve zijn wij dikwijls geneigd om de grenzen van het nieuwe, te midden van de vele omwentelingen onzer dagen op maatschappelijk en staatkundig gebied, telkens enger te trekken; wij zien zoo veel gebeuren, zoo veel verdwijnen, zoo veel verrijzen; ieder jaar baart ons nieuwe verrassingen, levert ons nieuwe tooneelen; de wereld verandert vreesselijk snel; nieuwigheden verdringen elkander, verouderen elkander met bliksemsnelheid; troonen vallen, dynastiën ontstaan, bezwijken, herleven; rijken worden gesticht, bereiken een hoogen bloei, doen zich allerwege eerbiedigen, en na weinige jaren ontbinden zij zich; alles wisselt, alles stroomt; niets is bestendig dan de verandering; dat alles wist reeds de grieksche wijze — maar toch, De tijdspiegel, dunkt ons, haast zich wat al te zeer, wanneer hij, welligt uit vreeze als een spiegel van het oude te worden beschouwd, een man uit onzen tijd, uit onze negentiende eeuw, — den burggraaf de Cormenin, reeds tot de „oude, beroemde fransche modellen" rekent.

Maar over De tijdspiegel wenschen wij eigenlijk thans niet te spreken. Indien sommige onzer lezers welligt met Cormenin onbekend zijn, zoo lezen zij het volgende:

In 1788 werd Louis Marie de la Haye, vicomte de Cormenin te Parijs geboren. Door zijne famielje behoort hij onder de eerste gelederen der fransche aristokratie te huis. Ook begroette de 25jarige regtsgeleerde oorspronkelijk met geestdrift *in 1813 de restauratie en werd door deze tot den aanzien*lijken post van ontvanger der rekwesten verheven. Gedurende de honderd dagen legde hij deze betrekking neder, maar werd door de restauratie spoedig op nieuw aangesteld. Ondertusschen schreef hij een boek over het administratieve regt, hetwelk, in 1822 voor de eerste maal in het licht gegeven, 18 jaren later reeds zijn vierden druk beleefde. Dit werk, de rijpe vrucht van veeljarig onderzoek, munt evenzeer door duidelijkheid als scherpzinnigheid uit, en wordt door de fransche juristen als klassiek aangemerkt.

In 1818 trad Cormenin als afgevaardigde van Orleans in de kamer der gedeputeerden, schaarde zich aan de linkerzijde en begon terstond een heftigen strijd tegen het ministerie. Zeldzaam verscheen hij op het redenaarsgestoelte, doch was in de afdeelingen der kamer en in zijne vlugschriften steeds de moedige voorvechter van alle bedreigde vrijheden. Voornamelijk toonde hij zich in 1829 een felle tegenstander van de erfelijkheid van het pairschap.

In het volgende jaar behoorde Cormenin tot de 221, welke ten gunste aan de adressen der kamer tegen het ministerie Polignac werden, en na de julij-revolutie teekende hij protest aan tegen de verheffing van de orleanistische dynastie, welke door hem beschouwd werd als eene inbreuk op de volkssoeve-

reiniteit, door eene overschrijding van de bevoegdheid der gedeputeerden in het leven geroepen. Voortaan behoorde hij tot de uiterste linkerzijde en bestreed de kwasi-legitimiteit van het regerende stamhuis met nog oneindig meer hartstogt dan vroeger de waarachtige legitimiteit der restauratie. Bij gelegenheid van de *debatten over het budget van 1832*, opende hij met zijne scherpe pen in een reeks van brochuren, welke hem eene buitengewone mate van populariteit bezorgden, een strijd op leven en dood tegen het gouvernement. Spoedig was zijn pseudoniem Timon algemeen gevreesd; geen enkel vraagstuk van den dag, of het schonk hem aanleiding tot het schrijven van vlugschriften, door de oppositie met triomfkreten steeds begroet. Wie, die slechts eenigermate in de politieke geschiedenis van den jongsten tijd is ingewijd, herinnert zich niet dat beroemde pamflet, waarin hij de begiftiging van den hertog van Nemours ter gelegenheid van zijn huwelijk, of zoo menig ander, waarin hij de verspilling der staatsgelden ten gunste van bijzondere personen of partikuliere *ondernemingen, met gloeijende verontwaardiging* en bitteren spot ten toon stelde?

Ondertusschen had zich Cormenin door een boek van blijvende verdienste doen kennen, hetwelk hem ook buiten zijn vaderland eene groote vermaardheid bezorgde. Reeds begrijpt de schrijver in De tijdspiegel dat wij het werk bedoelen, waaraan hij zijne schetsen ontleende. In 1838 verscheen de eerste uitgave, getiteld: Studiën over de parlementaire redenaars; in 1843 eene 14de in groot formaat, met vele portretten verrijkt. Herhaalde malen werd het in Duitschland en België herdrukt, onder den eenigzins gewijzigden titel: Het boek der redenaars. Buiten twijfel behoort dit werk, met uitstekend talent en bijtende scherpte geschreven, tot de beste produkten der fransche litteratuur van de twintig laatste jaren.

Cormenin behoorde in Frankrijk tot het geringe aantal dier mannen, die zich reeds vóór 1848 als voorstanders van het algemeene stemregt deden kennen. Zijn invloed kon dus met de revolutie slechts in uitgebreidheid toenemen. Door vier departementen te gelijker tijd verkozen, werd hij vice-president van de nationale vergadering. Zijn aandeel aan de beraadslagingen had steeds tot doel aan de konstitutie een zoo veel mogelijk demokratisch karakter te verleenen.

Na den *coup d'état* van *2 december, werd* Cormenin, die als radikaal publicist, ten tijde van den straatsburger aanslag Louis Napoleon reeds verdedigd had, tot lid van den staatsraad verheven; hij doet zich sedert, bij iedere gelegenheid, als een ijverig voorstander van de politiek van zijn keizerlijken geestverwant kennen. Was het dus te verwonderen dat hij in 1855, op bevel des keizers, zelfs tot lid van het instituut werd benoemd, ten einde ook op dit terrein aan de orleanistische partij een tegenwigt in de schaal te leggen?

Laat ons nu nog vermelden dat Cormenin den prijs van Monthyon behaald heeft als schrijver van een populair werk over het dorpsleven en den dorpsvoorspoed, hetwelk binnen het jaar 6 uitgaven beleefde, dat hij krachtdadige hulp verleent aan *allerhande liefdadige instellingen*, als arbeidersscholen, naaischolen op het platte land enz., dat zijn zoon, Louis baron de Cormenin, een tijd lang hoofdredakteur van den Moniteur geweest is, en voorts eindigen met deze vraag: Is het niet onbegrijpelijk dat een maandschrift, zoo gunstig bekend op velerlei gebied als De tijdspiegel, eene volkomene onbekendheid met dezen beroemden man toonen en hem onder de oude, fransche schrijvers te huis brengen kan?

ZEETIJDINGEN.

Den 11 dezer is de reede van Vlissingen gepasseerd: *Portauprince*, gez. Nagel, van Falmouth naar Antwerpen.

Van de zelfde reede in het dok aldaar gehaald de nederlandsche bark Susannah Elisabeth, gez. Ouwehand.

HANDELSBERIGTEN.

Graanmarkten.

AMSTERDAM 12 februarij. Tarwe en gerst onveranderd. Raapolie op zes weken f 44. Lijnolie op zes weken f 35½.

Prijzen van effekten.

Amsterdam 12 februarij.

Nederland.	Certifik. Werkelijke schuld	2½	pct.	63¾
	dito Nationale dito	3	„	—
	dito dito dito	4	„	99
	Aand. Handelmaatschappij	4½	„	—
Rusland.	Oblig. 1798/1816	5	„	102¼
	Certifik. Hope & co.	4	„	72½
	dito dito 1855, 6de serie	5	„	92¾
	dito	6	„	—
	Aand. spoorweg			190¼
	Leening 1860	4½	„	89¾
Polen.	Schatkistobligatien	4	„	76¼
Spanje.	Obligatien	2	„	43¼
	dito binnenlandsch	3	„	48¾
	Certifik. coupons bewijzen			—
	Krediet instelling			—
Oostenrijk.	Obligatien Weener metalliek	5	„	47⅛
	dito amsterdamsche	5	„	70¼
	dito nationale	5	„	57⅜
	dito 1847/1852	2½	„	25⅛
	Bank aktien	3	„	703
Belgie.	Certifikaten bij Rothschild	2½	„	55
Portugal.	Obligatien	3	„	46¼
	dito nieuwe	3	„	45⅝
Grenada.	dito			15⅝
Venezuela.	dito	2½	„	24½
Illinois.	dito	7	„	82¼
Mexiko.	dito	3	„	33¼

Londen 11 *februarij*; *ten 12 ure*. Consols, 93.
Weenen 10 febr. (slotprijzen) Metalliek 5 pct. 72,—.
Parijs 11 febr. (slotpr.) 4½ pct. compt. 100,25 3 pct. 71,82½.

Coupons en losbare obligatien.

AMSTERDAM 10 februarij. Metalliek f 21,35; Napelsche f —,—; Diverse engelsche in £ f 11,70; Engelsche Russen f 11,70; Fransche f 55,75; Belgische f 55,87½; Pruissische f 34,75; Spaansche piasters f 2,88; Spaansche coupons per fr. f 55,62½; Hamb. Russen f 32,62½; Russische in zilveren roebels f 32,31¼; Poolsche in fl. f 26,87½; Nationale metalliek f 28,95; Dollars f —,—.

WELDADIGHEID.

Veere den 10 februarij 1862.

Hadden wij in vorige jaren het genoegen eene gift onder *de letters E. J. te ontvangen*, wij mogten heden ondervinden dat de edele gever of geefster den arme van Veere niet heeft vergeten, door de toezending van een muntbiljet, groot f 10, no. 117 N. M., dit jaar ter hand gesteld aan den heer A. Snijder te Middelburg. Wordende voor deze vernieuwde daad van menschlievendheid de opregtste dank toegebragt.

De commissie ter voorziening in de buitengewone behoeften der armen te Veere,
J. M. KUILER, president.
M. J. VAN DEN HEUVEL, secr. penningm.

ADVERTENTIEN.

Middelburg, den 11 Februarij 1862.
Heden beviel voorspoedig van eene DOCHTER Mevrouw de Weduwe F. A. GRUBÉ, geb. ERNST VETTEN.
Eenige kennisgeving.

Voorspoedig bevallen van een ZOON J. J. RISCH—ZIP.
Middelburg, 12 Februarij 1862.
Eenige kennisgeving.

Heden beviel voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER JOHANNA GEERTRUIDA LA BRAND, geliefde Echtgenoot van
J. WOLFF.
Middelburg, den 12 Februarij 1862.

De Provinciale Commissie van Geneeskundig onderzoek en toevoorzigt in Zeeland brengt ter kennis der belanghebbenden, dat zij, die verlangen in aanmerking te komen *om aan 's Rijks Kweekschool voor* **Vroedvrouwen** te Amsterdam, tegen eene tegemoetkoming van 's Rijks wege, opgeleid en met het begin (15 September) van den Cursus 1862/63 toegelaten te worden, zich met vrachtvrije Brieven, ten spoedigste, immers in elk geval uiterlijk vóór den 15 Maart aanstaande, bij den Voorzitter der Commissie moeten aanmelden. Alleen ongehuwde Vrouwen of Weduwen uit den beschaafden Burgerstand, van 20 tot 35 jaren oud en in het ressort der Commissie woonachtig, zullen daartoe het noodige verzoek tot plaatsing kunnen doen.
De Commissie voornoemd,
J. C. VAN DEN BROECKE, Voorzitter.
Ter ordonnantie van dezelve,
D. J. J. MARINISSEN.

AANBESTEDING.

Op Vrijdag den 7 Maart 1862, des voormiddags ten elf ure, zal in de Gemeente-Kamer te **Ritthem**, (Provincie Zeeland, Eiland Walcheren), onder nadere goedkeuring, in twee Perceelen worden aanbesteed:

a. **Het met Klinkermoppen bestraten van den Zandweg van Ritthem naar Oost-Souburg, over 2400 Ellen lengte,** en
b. **Het bouwen van een TOLHUIS met daarbij behoorenden Slagboom.**

Deze Aanbesteding zal geschieden bij Inschrijving en Opbod. De Bestekken en de Teekening van het Tolhuis zullen ter inzage liggen in de Gemeente-Kamer te Ritthem, de Societeit DE VERGENOEGING te Middelburg, en de Societeit DE UNIE te Vlissingen. Voorts zal er twee dagen vóór den dag der aanbesteding aanwijzing in loco worden gedaan, van 10—3 ure, terwijl nadere informatiën te bekomen zijn bij den Burgemeester van Ritthem.

De Notaris D. J. VAN DER HORST SERLÉ zal op Vrijdag den 14 Februarij 1862, des avonds ten zeven ure, in de Bovenzaal van de SOCIETEIT DE VERGENOEGING, op de Groote Markt te Middelburg, in het openbaar bij opbod en afslag verkoopen:

EEN HUIS, ERF, TUIN EN GEVOLGEN,
staande en liggende in de Gemeente Middelburg, in den Jodengang buiten de Seispoort, gemerkt R no. 22, in den Perceelsgewijzen Kadastralen Legger bekend in sectie E no. 105, 105*bis* en 106, ter *grootte* van 20 R. 20 Ellen.

De voorschrevene Vaste Goederen zijn op den dag der Verkooping te bezigtigen, van des voormiddags zeven tot des namiddags vier ure, en kunnen aanvaard worden dadelijk na de voldoening der koopsom en kosten.

VERKOOPING VAN ZUIVERE AFBRAAK, ten overstaan van den Notaris P. VAN DE GRAFT, op Zaturdag den 15 Februarij 1862, des voormiddags 10 ure, binnen Middelburg, op de **Vlasmarkt**, in het Huis bewoond geweest door wijlen Mejufvrouw MEYNERS, bestaande in Licht- en Deurkozijnen, Blinden, Eiken Balken in soort, Schut- en Mestpatpalen, Deelen in soort, Trappen, Brandhout, *een groot* ijzeren Hek, *alsmede* 40 **Weihorden**, een groot **Zaadzeil** en hetgeen meer zal worden geveild. Drie dagen te voren voor een ieder te bezigtigen.

De vroeger geannonceerde VEILING der HOFSTEDE en LANDEN van de Weduwe en Erven van wijlen HUIBREGT MIERAS, te **Wolphaarsdijk**, zal aldaar plaats hebben op Vrijdag den 21 Februarij 1862, des namiddags ten twee ure, in de Herberg bij M. MINNAAR te Wolphaarsdijk. — Informatien te bekomen ten Kantore van den Notaris LENSHOEK aldaar.

PUBLIEKE VERKOOPING op Dingsdag 25 Februarij, 1862, des morgens 10 ure, in gevolge Regterlijke magtiging, in **het Huis halfwege** aan den Veerschen Rijweg, ten overstaan van den Notaris D. VERHULST, van

NEGEN PERCEELEN
BOUW- EN WEILAND,
gelegen aan en bij den Straatweg van Middelburg naar Veere, zamen groot 13 Bunders, 7 Roeden, 94 Ellen.
Breeder bij uitgezette Biljetten omschreven.
Informatien verkrijgbaar bij genoemden Notaris.

TE HUUR terstond eene beklante **BROODBAKKERIJ.** Te bevragen in Persoon of met franco Brieven onder de letter N. aan het Bureau dezer Courant.

MEN VRAAGT TE HUUR, voor de Zomermaanden **een THEETUIN** met **Koepel** of **Kamer.** Adres bij VAN BENTHEM & JUTTING.

De ondergeteekende verzoekt, geene Gelden of Goederen op zijnen naam af te geven, daar hij voor **geene betaling** instaat **noch ontvangsten** erkent.
J. VOS, Sleper.

Een bekwame **Bakkersknecht** benoodigd tegen de maand Mei, bij J. B. BUYCK, te Biervliet.

Wordt verlangd tegen hoog Loon, met Mei aanstaande, eene bekwame **Werkmeid,** tevens ervaren in het naaijen en niet beneden de 25 jaren oud. Adres bij VAN BENTHEM & JUTTING.

Bij DE GEBROEDERS ABRAHAMS te Middelburg wordt uitgegeven:

ALBUM
VAN
BUITENLANDSCHE LETTERVRUCHTEN.

Van den jaargang 1862 bevat de 2de aflevering (1 februarij) de volgende stukken: De plagen van Egypte. — De getrokken handvuurwapenen. — De thee.

Prijs per jaargang (naar verkiezing in 4 driemaandelijksche deelen of in 12 maandelijksche afleveringen) **f 6.—**

STOOMBOOTDIENST
TUSSCHEN MIDDELBURG EN ROTTERDAM.
Uren van vertrek in Februarij.

VAN MIDDELBURG:				VAN ROTTERDAM:			
Vrijdag	14	's morg.	10,30	Donderdag	13	's morg.	7 ure.
Zondag	16	„	5 ure.	Zaturdag	15	„	7
Woensdag	19	„	7	Dingsdag	18	„	7
Vrijdag	21	„	7	Donderdag	20	„	8,30
Zondag	23	„	7	Zaturdag	22	„	9,45
Woensdag	26	„	9,30	Dingsdag	25	„	6

VOOR HUISGEZINNEN, WAAR KINDEREN ZIJN, IS GEEN BETER LECTUUR DAN DE

STUIVERS-EDITIE.

DIT KINDER-TIJDSCHRIFT is reeds zoo algemeen verspreid, dat het onder de meest gelezen Maandwerken van ons Vaderland kan gerangschikt worden. In bijna alle Huisgezinnen, waar de STUIVERS-EDITIE bekend is, ziet men iedere maand met verlangen het *nieuw uit te geven Nommer te gemoet*, dat bij eene FRAAI GEKLEURDE PLAAT, vier of vijf Vellen Druks bevat, de meest afwisselende lectuur inhoudende. — Vertellingen, Levensbeschrijvingen, Gebeurtenissen des tijds, Gedichtjes, Uitvindingen, Geschiedenis, Aardrijkskunde, Natuurkunde, Rekenkundige Voorstellen, Charades, kortom alles wat de Jeugd op eene nuttige en tevens aangename wijze kan bezig houden, wordt in de STUIVERS-EDITIE opgenomen.

Buitendien worden voor de jeugdige Geabonneerden op den Jaargang 1862 **PRIJZEN en PREMIEN** uitgeloofd, ter waarde van

TWEE HONDERD GULDEN.

Het eerste of Januarij-nommer is, met de Voorwaarden, in alle Boekwinkels ter inzage voorhanden. Abonnementen worden alom aangenomen. DE PRIJS IS

25 CENTS PER MAAND.

SNELPERSDRUKKERIJ VAN DE GEBROEDERS ABRAHAMS.